

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Ivrisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De Præeinentiis & Præcedentiis

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1691

Disc. XV. Romana Usus Pontificalium. De decretis generalibus Sac. Congregationis Rituum restringentibus ad certas solemnitates, seú certa anni tempora usum pontificalium in Abbatibus & Præelatis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

Et a diœcesi Tirafonen. Non indè tamen infertur ad præsuppositum jurisdictionis penès ipsum Decanum, potissimè quia id deducebatur tanquam objectum pro annullanda gratia, ad quem effectum, cum agitur de inducendo delicto productivo penæ, requiruntur probationes claræ, non autem admittuntur hujusmodi remota argumenta, & illationes.

Antequàm verò, ad hanc ultimam disputationem deveniretur, ob adhuc non habitas eas justificationes, per quas super ventas, omnis difficultas ex facto sublatam videbatur circa non usum. In congressu habito pro causâ directione, dubitatum fuit, an iste non usus obstaret juxta regulam *text. in l. 1. ff. de nundinis Gloss. Bart. & ceteri*, de quibus apud *Seraph. decif. 1043. numer. 3. & Orthob. decif. 175. numer. 9.* Et quamvis militate videretur responso, quod cum ageatur de materia facultativa, dicta regula non iniret, potissimè verò in præjudicium successorum independentem, & jure suo venientium, quibus prædecessorum negligentia præjudicare non debet, ex collectis in proposito non usus apud *Rois decif. 327. & 356. & decif. 337. par. 10. rec.* Adhuc tamen, admilla veritate responsonis, mihi remanebat difficultas circa applicationem, quoniam cum, tam literæ Leonis, quam subsequens laudam declararet, successores Decanos uti non posse pontificalibus, nisi quatenus de jure, vel privilegio comperat, ita subsequens non usus, quatenus verus esset, capiendus veniret, non in ratione præscriptiva, seu destructiva privilegii, sed in ratione interpretativa, quod scilicet ita successores agnovissent, ac declararent dictam indulgentiam remansisse personale, sed difficultas cessavit ex facto.

Rationabiliter autem dictum indulgentiam ita moderatum fuit, quoniam ut disponitur *in eod. cap. ut Apostolica de privil. in sexto*, hujusmodi indulgentia ita discretae ac moderatè prædicari debent, ut in aliquo hujusmodi inferiores, ab Episcopo seu a cæteris discernantur, ut me scribente pro Archiepiscopo Neapolis demandatum fuit per Sac. Congregationem Rituum *in una Neapolitana Pontificalium* contra Rectorem Ecclesiæ Hospitalis incurabilium hujusmodi indulgentiam habentem à *Gregorio XV.* & quoniam indifferetè utebatur, & cum inani pompa omninò incongrua, quoniam in puncto juris dictus Rector utpotè manualis, & non solitus conferri in titulum, neque dici potest in Ecclesiastica dignitate constitutus, dum neque ipsa Ecclesia est Collegiata, habens solum aliquos cappellanos manuales & conductitios,

ROMANA USUS PONTIFICALIUM

PRO ABBATE MONASTERII SANCTI PAULI

Discurfus in Congressu.

De decretis generalibus Sac. Congregationis Rituum restringentibus ad certas solemnitates, seu certa anni temporarium pontificalium in Abbatibus & Prælatibus Regularibus quando procedat, Et an ab illis excepta sit Ecclesia Sancti Pauli de Urbe.

Card. de Luca de jurisdict. &c. & præminent.

SUMMARIUM

- 1 DE Decreto ut habentes usum pontificalium non utantur, nisi in tribus anni solemnitatibus.
- 2 An dici possit solemnitas aliquod funus defuncti.
- 3 De declaratione, seu modificatione dicti decreti, & num. 5.
- 4 Lex generaliter loquens, generaliter intelligi debet, & in favorabilibus indefinita equipollet universali.
- 5 Qualis sit sensus declarationis, de qua numer. 3.
- 6 De Indulto particulari Sancti Pauli de Urbe, & jusque particulari ratione.
- 7 De ratione ob quam hujus Ecclesiæ major præminentia comperit.

DISC. XV.

E anno 1628. Sac. Rituum Congregatio per Decretum generale statuit, Abbates, aliosque Prælatos Regulares, ex Apostolicis indulgentiis habentes usum Pontificalium, illis uti non posse, nisi in tribus anni solemnitatibus, & de quo decreto habetur actum *in Mediolanen. inter dicti sub tit. de jurisdictione disfe. 30.* ubi an dici possit solemnitas celebratio funeris, seu exequiarum alicujus Principis seu Cardinalis, aut magni Magistratus; De anno verò 1660. eadem Sac. Congregatio sub die 20. Julii plures fecit declarationes favore Abbatum Congregationis Cassinensis, illam præsertim, quod non obstante dicto decreto generaliter, salva remaneret ea privilegia, quæ expressè & verbaliter aliquibus Monasteriis dictum usum in pluribus solemnitatibus & temporibus concederent, Qua declaratione sic stante dubitari contigit, an privilegia Apostolica generaliter & indefinitè, in quibuscumque solemnitatibus & functionibus hujusmodi usum concedentia Abbati Basilicæ S. Pauli Urbis, sub eadem declaratione caderent, Undè desuper habito congressu, prævis etiam discursibus in scriptis, Al qui fundamentum principale constituerebant *in Constitutione 55. Eugenii IV.* confirmante omnia indulta & privilegia huic Monasterio per prædecessores Pontifices concessa, præsertim verò circa usum pontificalium, generaliter & indefinitè; Undè propterea concludebant, hunc Abbatem à dicta restrictiva exemptum esse, procedendo cum regulis generalibus, quod lex generaliter loquens generaliter intelligi debet, quodque indefinita equipollet universali, &c. juxta leges & auctoritates collectas per *Barbos. inter tractatus varios axiom. 123. & 136.* unde transcriptor de facili cartas implere potest.

Diversa erat mea sententia, quoniam penè omnia hujusmodi privilegia, tam huic, quam aliis Congregationibus Benedictinis concessa, ita ejusdem tenoris videntur super usu pontificalium generaliter, & indefinitè, ita ut rata sint ea, quæ certorum temporum, vel solemnitatum specificationem habeant, ut præsertim in ista Congregatione patet ex pluribus Constitutionibus seu privilegiis registratis in Bullario Cassinensi, unde propterea si dictæ regulæ seu axiomata generalia sufficerent, dictum decretum generale anni 1628. inane remaneret, nunquam operativam, dictaque declaratio seu modificatio, vel non necessa-

ff 2

ria,

ria, vel potius ejus omnimoda destructio seu revocatio dicenda esset.

Ideoque mihi videbatur, Germanum ejusdem declarationis sensum esse, exceptuandi ea privilegia, quae aliquibus Monasteriis ex causis seu circumstantiis particularibus, expressè, & in verbis pro pluribus annis temporibus hunc usum concederent, ita ut eis praefata generalis restrictiva non congruat, puta quia, vel ex numero reliquiarum ibi existentium, vel ratione magnae devotionis & concursus populi, seu ex alia particulari circumstantia, consuetum sit, ac expediat plures festivitates ita solemniter celebrare, quodque alias scandalum vel diminutio devotionis & cultus resultaret, & sic quod urgeat ratio particularis, non autem generica omnibus adaptabilis, ne ut dictum est, dicta restrictiva inanis remaneat ac de vento.

Quamvis autem mea sententia esset caeteris rigorosior, unde propterea in proposita facti specie concluderem non suffragari solum generalitatem dictae Constitutionis *Eugenii*, in qua alii fundamentum constituebant, adhuc tamen, retento eodem themate peculiaris rationis in aliquo Monasterio militantis ut supra, Credebam, etiam in sensu veritatis, dictam declarationem huic Monasterio suffragari, fundamentum principale constituendo in Constitutionibus *Innocentii 3.* & *Honorii III.* quae sunt 22. & 25. in eod. *Bullar. Cassinensi*, ob discretivam, cum qua Abbati hujus Basilicae talis pontificalium usus conceditur sub forma ab omnibus aliis diversis. In aliis enim omnibus, vel motu proprio, vel ad supplicationem, concessionem sunt in forma gratiosa & privilegiativa, atque diriguntur ipsi Abbatibus seu Monasteriis, Secus autem in praedictis litteris *Innocentii & Honorii*, in quibus Pontifices, enarrantes gratias, quas Ecclesia & Pontificia dignitas ex operibus vel intercessione *Apostoli Pauli* receperunt, in ipsum verba dirigendo, profitentur confirmare seu de novo dare ea quae sua erant, seu partem eorum, quae ab ipso recognoscebant, Atque agendo de hoc usu pontificalium, non dirigunt verba ad Praelatum seu Abbatem ac Monasterium pro unius vel alterius gratia & honorificentia, ut est hujusmodi indultorum consueta forma, sed pariter verba diriguntur ad ipsum Apostolum ejusque, ac Principis Apostolorum sacra pignora ibi existentia, ut ad eorum honorem & laudem, Abbas tanquam minister ita cum hoc usu magis decenter & honorifice hujus Basilicae solemnitates celebraret, & sic intrabat dicta ratio peculiaris exigens indefinitam hujus indulti facultatem, quotiescumque occasio alicujus solemnitatis exigeret, in reverentiam & honorem Ecclesiae magis, quam in privilegium & praerogativam ipsius Praelati celebrantis.

Potissime verò & clarius ob eam circumstantiam, quod ista esset una ex Basilicis Patriarchalibus Urbis, tertium occupans locum, atque juxta unam opinionem aequae concurrentem cum aliis Basilicis Patriarchalibus ad efformandam Cathedram Urbis, & consequenter concurrat aliqua ratio peculiaris, ob quam sine speciali mentione venire non debeant ejus privilegia sub derogatoriis generalibus; Dando in hoc exemplum legis seu decreti generaliter disponentis de praeminentiis Archiepiscoporum seu aliarum Dignitatum Ecclesiarum Cathedralium vel Collegiatarum, quod sub hac generalitate absque dubio non venirent Archiepiscopi trium Basilicarum Patriarchalium *Lateranen. Vatican. & Liberian.* ob excellentiam dignitatis & Ecclesiarum, quae ratio proportionabiliter & respectivè Abbati seu Praelato hujus Basilicae adaptabilis quoque videbatur.

Ea etiam consideratione habita, quod cum plura adessent Monasteria, quorum Abbatibus seu Praelatis ex peculiari ratione conveniret dicta declaratio, prosum incongruum est, ut Abbas hujus insignis Basilicae, quae omnium Ecclesiarum Regularium major, & dignior, atque quodammodo caput dici potest, ita inferiorem haberet praerogativam & praerogativam; Et ex his pro indefinito usu praedicto, quotiescumque occasio congrua exigeret, mihi quoque concludere visum est, concordando cum aliis in substantia, non autem in ratione, cum haec media viderentur pro meo iudicio magis facere ad rem.

P R A G E N.

P R A E C E D E N T I A E

P R O

EPISCOPO LITHOMARICEN.

C U M

ARCHIEPISCOPO SEBASTEN. SUFFRAGANEO ARCHIEPISCOPI PRAGEN.

Casus disputatus in Sac. Congregatione Rituum & resolutus ut infra.

De praecedentia inter Episcopum Provinciam seu suffraganeum in propria provincia, & Archiepiscopum titulare, qui sit Vicarius seu coadjutor in pontificalibus, vulgò suffraganeus Archiepiscopi metropolitani in Pontificalibus, an scilicet ipsa Dignitas Archiepiscopalis non obstante muneris diversitate causet praecedentiam supra Episcopum.

S V M M A R I V M

- 1 **F**Acti series.
- 2 **D**istinguntur casus controversa.
- 3 **E**piscopus in propria Diocesi omnes praecedat.
- 4 **I**ta Parochus in propria parochia.
- 5 **N**emo potest licet sit Episcopus in aliena Diocesi habere usum Pontificalium.
- 6 **D**e Archiepiscopi Nazareni praerogativa.
- 7 **E**piscopi suffraganei in actibus provincialibus quos gerunt cum metropolitano, omnes praecedunt etiam digniores, & de ratione.
- 8 **Q**uid in actibus indifferentibus in provincia.
- 9 **E**piscopi suffraganei in provincia dicuntur habere jurisdictionem habitualement in provincia, & de facultatibus eis competentibus.
- 10 **D**e observantia Cappella Pontificia, & Curia Romana.
- 11 **C**onsuetudo generaliter tribuens praecedentiam minus dignis reputatur corruptela.
- 12 **R**efertur decisio Sac. Congregationis Rituum.

DISC.